

2025. gada 2. jūlijs

BIEZOKNIS

GROBIŅAS 3x3 SAIETA AVĪZE #4

Noskaidroti Grobiņas 3x3 erudīti!

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Uzvarētāju "biezoknis" – pārstāvji no visām trim vadošajām komandām.

Otrdienas vakaru Grobiņas trīsreiztrīsnieki pavadīja, gudrības gaismas apspīdēti. Spēlējām Jura Lapšes veidotu viktorīnu, kurā uzvarēja komanda „Koknese – Grobiņa”, bet vicelīderu godā tika apvienība „Bebre – jā”, trešajā vietā atstājot „Pliks un nabadzīgs”.

Juris, kurš erudīcijas vakaru rīkojis arī Ludzas un Kokneses saietos, atzīst, ka līderu rezultāts ir ļoti labs, varbūt pat nav gaidījis tādu punktu birumu. Taču arī kopumā esam parādījuši augstu intelekta un erudīcijas līmeni.

Tomēr Grobiņas 3x3 viktorīnā daļai no 28 dalībnieku komandām neklājās viegli. Daudziem teju neatbildams šķita jautājums par zivi raundā, kurš bija saistīts ar Latvijas Valsts prezidentiem. Cik tad daudzi atminēja, ka sudrabinā zivs bija vīķe, nevis siļķe vai reņģe?

Juris atzīst: bijušas arī pareizas atbildes, taču tās, iespējams, izsecinātas, kad citi prezidenti raundā jau bija atminēti. Grūtākais raunds, kurā dalībnieki vidēji saņēma tikai 2,8 punktus no astoņiem iespējamajiem, bija raunds par saietu tēmu – „Mežs”. Vieglākais izrādījās raunds, kurā anagrammā slēpās vārds “Grobiņa”.

Ikdienā ar viktorīnu rīkošanu Juris nenodarbojas, kaut atzīst, ka pāris prāta sacensības noorganizējis arī saviem draugiem. Turklāt draugi ir arī izmēģinājuma trusīši, uz kuriem Juris pirms saietiem izmēģina jautājumus, ko izprātojis mūsu prāta kutināšanai. Gadās, ka pēc izmēģinājuma tos pamaina. Kopumā jautājumi erudīcijas vakaram top visa gada garumā – ik pa laikam kāds iešaujas prātā. „Gribas, lai ir raibi jautājumi, jo te ir raiba publika,” piebilst Juris, kurš pats ir regulārs viktorīnu spēlētājs: ir patīkami gan apliecināt savas zināšanas, gan arī tajās uzzināt ko jaunu.

Ilze

RĪT, CETURTDIEN, 3.07.

8.00–9.00	Celšanās Ķermeņa un gara atmodināšana
9.00–9.30	Brokastis
9.40–10.10	Dienas tēma un rīta TV
10.15–12.45	Rīta ievirzes
13.00–13.45	Pusdienas
14.00–19.00	Ekskursija
19.00–19.45	Vakariņas
20.00–22.00	Brīvais mikrofons
22.00–22.30	Vakara dziesma Vakara pasaciņa mazajiem
22.30–23.30	Nakts viesis: Ansis Bogustovs, kurš stāstīs par pieredzi karā Ukrainā. Danči bērniem Nikšana Zoles turnīrs, 1. daļa
23.30– ...	Danco, kam pāri 13 Nikšana

Satikšanās vieta – Latvija

Bormaņu ģimene atbraukusi no divām pasaules malām – vectēvs Valdis ir no Austrālijas, bet dēls Marks ar ģimeni – no Dānijas. Viņu satikšanās vieta Latvijā šogad ir Grobiņas 3x3.

Valdis Bormanis ir latviešu trimdinieku bērns, dzimis Austrālijā. Bērībā ģimenē runājis tikai latviešu valodā, apprecējis latvieti, ar saviem bērniem runājuši latviski. Bet bērni savā starpā jau runājuši angliiski un ārpus ģimenes – tikai angliiski. Tagad bērnu ģimenēs sarunvaloda ir angļu. Ar meitas ģimeni vairākas reizes bijuši Austrālijas 3x3. Mazbērnos latviskums gājis mazumā, tādēļ Valdim prieks, ka Marks savā dēlā Raimondā cenšas to ielikt.

Marks uzaudzis Austrālijā. Atklāti atzīst, ka latviešu skolu sestdienās bērībā ciest nevarējis, bet vēlākos gados pats tomēr uz to gājis. Marka sieva nav latviete, bet, kad piedzimis Raimonds, nākusi sajūta, ka dēlam jāzina latviskās saknes. Kad dēliņam bija pusotrs gads, saņēmis darba piedāvājumu Kopenhāgenā un pārcēlušies uz dzīvi Dānijā. Raimonds mācījies runāt divās valodās – angļu un dāņu, bet Markam svarīgi, lai arī latviešu valoda dēlam nav sveša. Ar vecotēvu, ar ko viņš varētu parunāt latviski, tikties sanāk reti – dēla ģimene uz Austrāliju aizbrauc reizi gadā, bet Valdis Dānijā ciemojies vienreiz. Labs satikšanās punkts ir Latvija. Pirmoreiz visi te bijuši, kad Valdis no Austrālijas uz Allažiem vedis pārapbedīt savu vecāku pelnus, un tagad ir viņu otrā satikšanās Latvijā.

3x3 ir laba vieta, kur mazajam Raimondam “iemērcēties” latviskajā – saka vectēvs. Puika ir kā iemests ūdenī, lai peld. Te visi runā tikai latviski, un arī viņš sāk vairāk saprast un runāt. Marks te ir Raimonda dēls, un tas arī viņa galvenais uzdevums – palīdzēt puikam justies labi. Kā bonuss pašam esot tas, ka iemācījies zoles spēli. Marka sieva Birdie Wallace saietā nav visu laiku, bet atbrauc, kad iespējams, no Liepājas, kur attālināti strādā savu

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Trīs Bormaņu vīri Grobiņas 3x3 – vectēvs Valdis, dēls Marks un mazdēls Roberts.

ikdienas darbu. Latviešu valodu viņa nezina tā, lai piedalītos (Marks joko, ka latviski saprotot, bet pateikt varot divus vārdus – burkāns un zābaks).

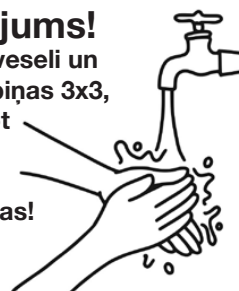
Vectētiņš Valdis priecājas par latvisko vidi un to, ka kopā ar dēlu un mazdēlu var “ieelļoties” ar latviskumu. Austrālijas 3x3 tas ejot mazumā, daudzi runājot tikai angliiski. Salīdzinot Austrālijas 3x3 ar Grobiņas 3x3, Austrālija esot kā lauku ciems pret Rīgu – ar humoru saka Valdis. Latviskums Austrālijā vispār sarūk: veco trimdinieku pēcteči aizvien biežāk vairs latviskumu nekopj, tik vien palicis, kā slavenā latviešu basketbola komanda, kurā arī reti kurš vairs runā latviski. Jauniebraucēji, kas tagad pārceļas no Latvijas uz Austrāliju, nebiedrojas ar “vecajiem” latviešiem. Pats Valdis joprojām jūtoties liels Latvijas pat-

riots un esot priecīgs, kad, iekāpjot lidmašīnā, lai lidotu uz Latviju, dzird latviešu valodu.

Rasma

Atgādinājums!

Lai visi būtu veseli un sprigani Grobiņas 3x3, svarīgi ievērot higiēnu, pirmkārt, mazgājot rokas!

*Kad esi mājās ieradies, uzreiz Par rokām atceries:
Tās mazgā tīri, kārtīgi,
Lai pazūd visi mikrobi.
Un, kad no tualetes nāc,
Steidz āši rokas nomazgāt.*

Laime ir prasme justies laimīgam

Mācītājs Indulis Paičs studējis teoloģiju, antropoloģiju un psiholoģiju, izveidojis un vada garīgās veselības kopienu "Elizeja". Kā otrdienas "Apvāršņa" viesis viņš runāja par mūsu katra dzīves galveno vajadzību – būt laimīgam.

Mācītājs aicināja domāt, ar ko atšķiras cilvēki, kas prot būt laimīgi, no tiem, kas vienmēr jūtas kā neveiksminieki. Tie pirmie ir kā kaķi – lai kā kristu, vienmēr nokritīs uz kājām, tie otrie sabruks pie pirmā stiprākā vēja pūtiena. Interesantākais, ka tas atkārtojas paudzes – ir optimistu dzimtas un dzimtas, kam viss vienmēr ir sarežģīti. Tomēr neveiksminieka sajūtu nav jāvelk līdzī kā dzimtas slogu – varam attīstīt sevi dabisko laimes prasmi.

Paičs uzsver, ka laime nav notikums, bet prasme justies laimīgam. Nevis jautāt, kas un kāpēc ir vai nav noticis ar mani, bet domāt, kādā veidā tikt galā ar dzīves jautājumiem. Tā ir svarīga mācība, ko bērni mācās no saviem vecākiem, – tikt galā ar dzīvi. Šai prasmei ir divas daļas: prasme saprast un tikt galā ar pagātnes pieredzi un prasme skatīties uz priekšu. Nav jājūtas vainīgiem par pagātnes notikumiem, jo daudz kas notiek neatkarīgi no mums. Esam atbildīgi par saviem nolūkiem, nevis rezultātu, no pagātnes mācāmies, nevis pārdzīvojam, pagātni neaizmirstam, bet neiestrēgstam

Foto: Elza Kuzmina

domās par to. Saprotot to, jūtīsimies stabilāki, pat ja esam stresainu vecāku bērni.

Vērtīgi ir Induļa Paiča padomi laimes prasmes izkopšanai. Piemēram, mērķu noteikšana, nosacīti tos iedalot punktveida un horizonta mērķos. Ja esi jūrā un tev jānonāk krastā, dažkārt labāk nenospraust mērķi nonākt krastā tieši vienā konkrētā punktā, bet saprast, ka svarīgi vispār nonākt krastā. Laime veidojas no daudzu un dažādu vajadzību piepildīšanas. Ja ir trauksme vai problēma, ko nevar atrisināt, – nevajag dusmoties, cīnīties, stresot, bet pārslēgties un sākt darīt ko citu, ieguldīt enerģiju citur.

Rasma

Cik viegli vai grūti Tev no rīta ir pamosties Grobiņas 3x3?

Lote Cekule, Rīga:

"Iepriekšējās dienās bija diezgan viegli piecelties, bet šodien, saietā ceturtajā dienā, pirmo reizi notvēru momentu, ka kāds spiež "pie gultas"."

Ako Kārlis Cekulis, Rīga:

"Istenībā pārsteidzoši labi pieceļos visus rītus – novērtētu ar stabilu 8. Citus rītus esmu pat cēlies pulksten 7 un devies vingrot un skriet. Šodienas rītu gan novērtēju ar 4, jo pamodos pēdējā sekundē pirms brokastīm – ātri saģērbos un zobu tīrīšanu atstāju vēlākam."

Inga Erdmane, Mazsalaca:

"Ir grūti pamosties – diena aktīva, daudz jādara, un ir tiešām grūti. Bet vienmēr saņemos!"

Rūdolfs Lapše, Ādaži:

"Nu tā, vidēji. Īsti negribas celties, jo nogurums pēc ievirzēm. Bet guļu es labi."

Līva Kilgišova, Nūdzersija, ASV:

"Ļoti grūti, jo nakšņoju Liepājā un man jāceļas agrāk, lai paspētu uz autobusu un atbrauktu uz Grobiņu. Domāju, ka tiem, kas nakšņo Grobiņā, ir pavisam labi!"

Roberts

Zāļu sieva ziņo!

Pirmdien pusdienu galdā parādījās zaļā sāls.

Tā bija Zāļu sievas Līgas Reiteres sarūpēta, te viņa dāsni dalās ar **zaļās sāls recepti**:

- Sablenderē mīkstus, sulīgus vīgriezes lakstu galus ar jūras sāli. Gatavs. Var lietot svaigu vai izkaltētu pie salātiem, sviestmaizēm un svaigiem ēdieniem.

Līga iesaka arī, kā pagatavot **zaļo sviestu**:

- Sasmalcina pērkones, upes paķērsas vai citu kāpostu dzimtas savvaļas augu ziedus, pievieno diļļu ziedus un sēklas, var likt arī gārsas pusgatavās sēklas. Pievieno sablenderētu mārrutka lapu un 2 ēdamkarotes eļļas. Pievieno nedaudz sāls. Samaisa. Gatavs.

Kā tapa Latvija un kā šo vērtību noturēt

Trīsreiztrīsnieku tikšanās ar otrdienas Nakts viesi – Aiju Priedīti-Kleinhofu, kura ir filozofe un Latvijas Universitātes Filozofijas un ētikas nodaļas docente, sākās rāmi un plūdeni, bet noslēdzās skaļos toņos.

Sarunas temats bija „Nācijas dzimšana – kā radās ideja par Latviju”. Filozofe gan atzina, ka pietrūkst pilnvērtīgas izpētes par latviešu nacionālisma vēsturi, ir tikai fragmentāri pētījumi, no kuriem nav viegli veidot lielo kopainu.

Fascinējošākais Latvijas valstiskuma veidošanās Priedītes-Kleinhofas ieskatā ir salīdzinoši īsais ceļš, kādā tikām līdz savai valstij. Līdz 19. gadsimta vidum latviešu nācijas īsti nebija – ļaudis sevi vairāk identificējuši ar savu tuvāko apkaimi, piemēram, pagastu, nav bijis apjaušanas par kopīgām tautas tradīcijām,

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

kultūru un vēsturi. Nacionālās pašapziņas veidošanos veicināja jaunlatvieši. Liela loma bija latviešu dzejniekiem un rakstniekiem. Jēdzienu „Latvija” sāka lietot, pateicoties Auseklim.

Tā nu sanāk, ka no brīža, kad sāka veidoties nācija, pagāja tikai 70 gadi līdz Latvijas Valsts proklamēšanai. Par neatkarīgu Latviju pirmais ierunājies Miķelis Valters vēl pirms 1905. gada, bet lielas rezonances tam nebija. Daudzi nav ticējuši, ka sapnis par brīvu Latviju ir reāls.

Klausītāji bija ieinteresēti, uzdeva papildjautājumus. Kaismīga diskusija par to, kā gādāt, lai jaunajai paaudzei būtu svarīga Latvijas pastāvēšana, sākās, kad Daiga Rokpelne vaicāja, vai filma „Zeme, kas dzied” varētu rosināt patriotismu. Tad daudziem bija viedoklis gan par šo un citām filmām, gan kultūrizglītību kopumā un muzeju gatavību iesaistīties skolu jaunatnes izglītošanā un audzināšanā. Lūk, Ansis Bogustovs pavēšija, ka esot uz ceļiem lūdzies Kara muzeju ielaist viņa skolēnus muzejā Lāčplēša dienas rītā, ārpus oficiālā darba laika, jo citā laikā vēstures stundu nav. Pietrūkstot praktiskās pieejas valstiskuma apziņas veidošanā.

Kā mums stiprināties nākotnei? Uz šo jautājumu lektore atbildēja: „Jāsakārto procesi izglītībā, ekonomikā, lai izbraukušie gribētu atgriezties Latvijā. Jādomā par to, vai bērni Latvijā ir vērtība, kā mēs viens pret otru izturamies.”

Ilze

Rotkalšana – nopietns darbs, kas dod lielu gandarījumu

Grobiņas 3x3 saietā dalībnieki Ulda Melberga vadībā ievirzē “Rotkalšana” mācās gatavot rotas – no detalizēti smalkām līdz vienkāršām. Top aproces, saktas, gredzeni no misiņa vai sudraba.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Rotkalšana ir sena latviešu amatniecības tradīcija, kurā tiek izceltas latvju rakstu zīmes un ornamentu, tādējādi simbolizējot aizsardzību, labklājību un piederību dzimtenei.

Uldis Melbergs ar rotkalšanu nodarbojas jau 49 gadus – četrus no tie mācījies arodu, savukārt 45 gadus to aktīvi praktizē. Piedaloties 3x3, vadās pēc sagatavēm un pieejamās telpas, kas liek saprast, kādas ir rotu izgatavošanas iespējas, jo tam vajadzīgi atbilstoši apstākļi. Uldis ir pārliecināts, ka šajā ievirzē visgrūtākais ir tieši sākums,

kad vismaz 15 dalībniekus jāinstruē, kas un kā jādara: “Bet pēc tam aiziet “kā pa sviestu”. Protams, vienas nedēļas laikā dalībnieki par rotkaljiem nekļūs, bet vismaz gūs teorētisku un praktisku ieskatu, kā rotkalšana notiek.”

Ievirzes dalībniece Jana Gūta veido saktu, jo cer, ka šo rotu nometnes ietvaros paspēs izstrādāt un saktu nodēres dažādās svinībās un godos. “Saktu taisu pirmo reizi savā dzīvē. Process kopumā nav sarežģīts, bet prasmes ir trūcīgas – man personīgi rotkalšanā vēl daudz ko apgūt, bet profesionāla

arodmeistara vadībā viss iespējams,” pauž Jana. Savukārt Ralfs Kažoks kaļ gredzenu. Sākumā nav zinājis, kādu tieši vēlas, bet mamma ieteikusi Nameja gredzenu – vienu no izplatītākajiem latviešu simboliem. Viņaprāt, process nav sarežģīts, bet laiktietilpīgs, jo jāvilē, jākarsē, jāpulē utt.

Ievirzes vadītājs atklāj, ka viņam vislielākais gandarījums ir saietā beigās, kopā ar ievirzes dalībniekiem un kuplo 3x3 saimi tradicionālajā izstādē aplūkot paveikto.

Roberts

Trīs draudzenes satiekas 3x3 "Ežos"

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

3x3 bijis labs iemesls satikties un kopā nedēļu dzīvot trim draudzenēm Ilzei, Anitai un Ingrīdai ar saimēm. Intervijas brīdī Ingrīdas gan nav klāt.

Kuldīdzniece Ilze Kantāne un rīdziniece Ingrīda Lejniece kopā studēja medicīnu. Savukārt mārupiete Anita Gauruča ar Ingrīdu sadraudzējās vingrojot. Viņas visas vieno ceļojumi un sērfošana, un kopš šīs nedēļas arī – 3x3 un dzīvošana "Ežu" istabiņā.

Ilze stāsta: "Esam trīs draudzenes, kuras pašas gribējām satikties, un tagad mums ir šī brīnišķīgā iespēja to darīt vēl plašākā pulcīnā, kāda nu mums tā saime katrai ir." Draudzenes paņēmušas līdzī mazbērņus – Ingrīda atbraukusi ar mazmeitām Martu un Melāniju, Anita – ar mazdēliem Emīlu un Evertu, Ilze – ar meitu Zani un mazmeitām Ulriku, Henrietu un Beatrisi. Tā pārstāvētas ir trīs paaudzes.

"Tagad jau bērni ir sajaukušies, jo notikušas sadraudzēšanās un gultu pārbīdes," Ilze smejas. "Man pašai nebija pieredzes ar 3x3, bet Ingrīdai ir – viņas mammīte ar Ingrīdas bērniem braukusi kopā uz šo nometni reizes trīs. Uzzināju par 3x3 no Dai-

gas [Bitinieces – 3x3 saietu vadītājas, kuldīdzniece – red.]. Kuldīgā dzīvojot, var satikt labus cilvēkus, tā arī tās labās lietas pārņem."

Zane: "Manuprāt, ļoti labi strādā 3x3 princips, ka šeit nav svešu bērnu, un šo lielo principu turpinām arī istabiņā."

"Ar naktsmieru pirmajā naktī bija interesanti," Ilze turpina. "Daļa bijām dančos, tādēļ enerģijas līmenis bija augsts."

"Kad jau šķiet, ka kāds ir norimis, tad atkal kādu savīļojums pārņem un tas vilnītis aiziet pa visu istabu," nakts izjūtas raksturo Ilze.

Zane visiem iesaka radiopasakas – bērniem iemigt esot palīdzējuši Imanita Ziedoņa "Kroko un Dils".

Krista

Sveicam gaviļniekus!

Šodien, 2. jūlijā, Grobiņas 3x3 saietā ir divas vārda dienas gaviļnieces – Lauma Kalberga un Lauma Jansone!

PATĪK RADOŠI IZPAUSTIES

Lauma Kalberga dzīvo Saulkrastos un rudenī uzsāks mācības 2. klasē. Viņai Grobiņas 3x3 saietā visvairāk patīk ievirzes, kurās var radoši izpausties. Savukārt mīļākais mācību priekšmets skolā ir mūzika. Meitenei prieks, ka savu vārda dienu var pavadīt Grobiņā, nodarbojoties ar sirdij tīkamo!

PIEPILDĪJUSI SENU SAPNI

Lauma Jansone dzīvo Piņķos un atzīst, ka ir laimīga jau ceturto mēnesi būt pensijā. Viņa bijusi latviešu valodas skolotāja – savā dzīvē strādājusi gan skolā, gan eksaminējot tos, kuri vēlas kļūt par Latvijas pilsoņiem. Vaicāta, kādēļ piedalās Grobiņas 3x3 saietā, Lauma atklāj, ka vairākus gadus sapņojusi par dalību un vēlējusies mazbērniem parādīt, ka visi latvieši var sanākt kopā, jo ikdienā tas nav tik bieži iespējams. Gaviļniece piebilst, ka neizpaliek arī latviešu tradīciju izkopšana.

Roberts

VĒDERA PROBLĒMA

Tā kā dažus saietā dalībniekus piemeklējušas veselības ligas, medmāsiņa Laima ēšanas teltī pirms brokastīm vaicā: „Vai kādam ir problēmas ar vēderu?”. Lauris Cekuls atsaucas: „Man ir problēmas!” Kad mediķe pajautā, kādas tieši, Lauris, atzīstas: „Izaudzis pārāk liels!” Medmāsi padoms rokā: „Nāc pie manis, gulies uz zaļās kušētiņas, masēsīm nost!”

IEKŠĪNA UN ĀRIŅA

Pirmdienas rītā kāda kundze, ienākusi sākumskolas foajē, meklē ievirzi „Latviskie ēdieni”. Viņai atbild, ka sākumskolas ēkā šī ievirze gan ir, bet telpā iekļūst pa citām durvīm no ēkas ārpuses. „Vai tad šī ir iekšpuse?” kundze izbrīnīti jautā.

JAUNO VĪRIEŠU DUŠA DARA BRĪNUMUS

Rokpeļņu Kārlis (seniors) pēc pagarākas nīkšanas nākamajā rītā ceļas ne visai možs. Aiziet uz dušu, un atnāk pavisam cits cilvēks. Sieva prasa, kur tad bijis, ka tik svaigs kā gurķis. Kārlis moži atbild, ka bijis „jauno vīriešu dušā”. „Neko sev!” – nodomā Daiga. Izrādās, ar savu seniora redzi Kārlis nav īsti pareizi saskatījis, ka uz mazgātaves durvīm rakstīts: jaunās vīriešu dušas.

NĪKŠANĀ SVEIC ZAGĻA TĒVU

„Apsveicu, tu tagad esi zagļa tēvs!”
„Ojā! Pašam būt par zagli ir liels gods. Bet IZAUDZINĀT labu zagli – tur vajadzīgs talants!” atbild danču uzvarētāja tēvs.

Pilna māja savādnieku

Otrdien rīta ieviržu laikā devāmies uz tālāko Grobiņas 3x3 punktu – Grobiņas Mūzikas un mākslas skolu, lai skatītu, kas tur notiek. Nu, jāsaka, – interesantas un dīvainas lietas.

Seno ādas apavu darināšanas ievirzē atrodam pulku prātā jukušu cilvēku. Tā viņi paši saka. Daudzi no viņiem labrāt šo ievirzi mainītu pret rāķešzinātņi (ideja nākamajiem 3x3). Kāda no dalībniecēm atklāj – smadzeņu pelēkā viela vibrē, bet nezin, vai tas palīdzēsot. Gints ne tikai sācis atcerēties ciparus, bet uzzinājis arī jaunus, piemēram, ka ir ne tikai 7 un 8, bet arī 7,5. Izrādās, tik sarežģīti ir tikt pie ādas zābaciņu piegrieztnes, kur nu vēl pēc tam pie pašiem zābaciņiem. Bet nu vismaz zābaku zoles visiem ir, tā ka gluži basi no 3x3 neaizbrauks. Ievirzes vadītāja, lielā pastalu meistare Agrita Krieviņa-Siliņa solījusi, ka tikšot ne tikai pie zābakiem, bet arī pastalām.

Ieejot zālē, kur notiek “Publiskās runas pamati”, ieraugām ievirzes vadītāju Jurģi Spulenieku tuvojamies dalībnieku ierindai, dziļā balsī skaļi murrājot: “Mmm–āāā–mmm”. Nu labi, varbūt Jurģis tāds mazliet savāds. Bet arī dalībnieki viens pēc otra to atkārt. Jurģis ik pa mirklīm pakoriģē: “Neaizej citā reģistrā”, “Aiz-

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Ievirzes “Publiskās runas pamati” dalībnieki un vadītājs Jurģis Spulenieks.

ver acis, sagatavojies”, “Nomierinies, uzliec roku uz punča”. Kas te notiek? Izrādās – cilvēki mācās izmērīt balss tilpumu, rezonēt, vingrināt un nepārslogot balsi, mācās artikulāciju. Caur neierastiem vingrinājumiem mācās arī pārvarēt mulsumu.

Kas no tā visa galā iznāks? Jurģis saka: cilvēki, kuriem ir drosme nostāties citu priekšā un pateikt, ko domā; cilvēki, kuriem, publiski uzstājoties, vairs nav tik daudz jādomā, kā runāt, bet var koncentrēties uz sakāmo. “Mācāmies nokasīt nost lieko, lai paliek tikai saturs,” saka Jurģis, profesionāls aktieris un režisors.

Mālošanas ievirzē satiekam daudz čaklu bērnu, kā arī vadītāju – vietējo keramikas skolotāju Inesi Renci. Redzam daudz trauku tapšanas procesā. Otrdien top šķīvīši ar dažādām dekorācijām – sākot no plāvas ziediem un taurenīšiem, līdz pat Ziemassvētku piparkūkām. Apskatām arī iepriekšējā dienā par pameža tēmu tapušos māla darbus ar papardītēm. Vēl trešdien bērni darbojas ar mālu, bet turpinās ar stikla mozaikām. Māla darbiņi būs jāliek krāsnī un jāgaida, kas sanāks. Vajadzētu būt balti glazētiem traukiem un citām lietām ar krāsainiem zīmējumiem. Skatīsim izstādē. ▶ 7.lpp.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

“Seno ādas apavu darināšanā” Agrita Krieviņa-Siliņa ierāda, kā veicams sarežģītais darbs.

Mālošanā top darbiņi, ko skatīsim izstādē.

◀ 6.lpp. Garākai sarunai laika nav, jo visiem vajag skolotāju, jautājumi birst viens pēc otra. Vēl tikai pavaicāju Inesei, vai tiešām tik ātri var iemācīties tik nopietnu lietu kā mālu veidošanu. Izrādās, daudzi bērni jau ir ar mākslas skolu pieredzi, bet daļa to dara pirmoreiz. Sānā visiem.

Meklējot, kur notiek ievirze “Āra flautu meistarklase”, klausāties, kur kas skan. Nedzirdam. Veram durvis, bet pretī skan elektriskas darbmašīnas rūkoņa. Izrādās, lai sāktos skaistā flautu spēle, flautas vispirms jāizgatavo. Jānogrīž, jāpdedzina, jāuztaisa caurumi mutei un skaņai utt. Šis procesu apraksts noteikti nav pilnīgs un precīzs, jo īsā mirklī izprast visu gudrību, ko stāsta flautu meistars Āris Godiņš, nav viegli.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

“Āra flautu meistarklases” vadītājs Āris Godiņš pūš flautā.

Tās esot indiāņu flautas no bambusa. Vai tādas iederas latviskajā 3x3? Gluži labi, jo var ne tikai saskatīt līdzību ar mūsu stabulēm, bet Āris, indiāņu flautu demonstrējot, no tās izvilina arī labi zināmas latviešu tautas dziesmas.

Kad Āris dzīves meklējumos nonācis līdz indiāņu flautai, sākumā tās pircis. Tad draugs Kārlis (tas, kurš ir šī saietā vadītājs) viņam teicis, lai taču izgatavojot pats. Āris pētījis flautas, kas bijušas sapirktas, meklējis informāciju arī internetā. Jau esot izgatavojis un pārdevis vismaz 600 flautas. Četras esot pašam, kuras nepārdošot. Tās viņš spēlējot 1,5–3 stundas katru dienu.

Arī 3x3 flautinieki gatavojas spēlēt noslēguma koncertā. Nebrīnieties, ja mēģinājumi notiks ne tikai ievirzē, bet arī nīkšanā un citās vietās.

✍️ Rasma

Staipīgie, lipīgie pirksti un ēdamie zvēri

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Ievirzē “Staipīgās, lipīgās lietas”, kas paredzēta bērniem, valda radošs haoss. Ievirzes vadītājs Armands Sidorovičs smeļoties saka: “Šajās dienās bojājam gaisu ar karstu cukuru, kā arī ievirzes sākumā visi dzeram kafiju vai saldējuma kokteiļi!” Piebilde par smiešanos ir vietā, jo patiesībā katram glāzītē ir ģipsis, ar kuru ievirzes ietvaros jādabojas.

Katrs ģipsī nostiprina kociņu, tad dažas minūtes gaida, līdz tas sacietē un kociņš stingri turas. Tad uz tā veido sev vēlamu objektu no plastilīna.

Tomēr galvenais uzsvars likts uz ēdamu gardumu gatavošanu. Ievirzes dalībnieks Miķelis Ozoliņš atklāj, ko tad viņš un citi dalībnieki dara: “Īstenībā veidojam visu ko – piemēram, pirkstus, arī cukurzivis, cukurlāčus un citus ēdamus zvērus.”

Metāla formām, ko izmanto šo zvēru gatavošanai, siluēti ir dažādi – zivs, lācis, vāvere un citi. Gailīša formas šoreiz nav, tāpēc tik ierastie cukurgailīši te nesanāks. To vietā ir cukurzivis, cukurvāveres un citi kār-

mi. Vēl mazie veido darinājumus no plastilīna, kuriem pēcāk uzlej silikonu. Kā izrādās, šī ir laba mijiedarbība, jo plastilīns pie silikona nelīp. Plastilīnu pēcāk var izķeksēt no jaunradītās silikona formas. Armands dalībniekus iepazīstinājis ar silikona praktisko nozīmi: to izmanto, piemēram, kino industrijā, lai taisītu mākslīgus degunus, ausis un citus brīnumus.

“Vienvārdsakot, visu nedēļu stiepsim gumiju un citas vielas,” uzsver vadītājs. Nedēļas beigās varēsime novērtēt, par kādiem ģipša, silikona un karstā cukura meistariem bērni kļuvuši!

✍️ Roberts

Brīvais mikrofons notiks ceturtdienas vakarā. Vidusskolas 1. stāvā atrodama kaste, kurā var ievietot pieteikuma anketas.

Kā mēs sacentāties gudrībā, dancojām un vārījām...

Erudīcijas vakaram vajadzēja nest mums gara gaismu, bet vienā brīdī tā vadītājs Juris Lapše pat atzina, ka "jūt naida runu".

Kaut no pirmā acu uzmetiena izskatās, ka 3x3 saimē ienākusi jauna reliģija – suņu pielūgšana –, patiesībā te filmē suni ievirzei "Kino valoda".

Latviskajā virtuvē top latviski gardumi.

Suminām Danču zagļu laureātus!

Otdienas vakarā Bērnu dančos zagļa titulu izcīnīja Bruno Frolovs ar Elzu Bērziņu, bet Nakts dančos uzvarēja Dārta Sīpeniece un Ingus Krūmiņš.

TĀŠU RAKSTI

REDAKCIJA:

Atrodas Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolas bibliotēkā 1. stāvā

• Saziņai – e-pastā:
ilze.kuzmina6@gmail.com;
vatsapā: tālr. nr. 29240239
vai ienākot ciemos.

Redaktore Ilze Kuzmina,
žurnālisti Roberts Gorodko,
Krista Papēde, Rasma Zvejniece,
fotogrāfs Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš,
māksliniece-maketētāja Līga Kuplā